

Ligtale over Gaardejer Anders Christensen I SØNDER ARUP

Død 3. Juni 1828

Den sydligste Gaard i Sønder Arup var min Moders Slægt i Besiddelse af i ca. 200 Aar; en Del Aar som Fæstere og derefter i ca. 150 Aar som Selvejere.

Min Tipoldefar, Gaardejer Anders Christensen, født 1749, død 1828. Ligtalen, der er opbevaret med Præstens Haandskrift, blev holdt af daværende Sognepræst Hans Erik Saabye Mejer'). CHR. J. ROELSGAARD

HERre, jeg forlader mig paa dig, lad mig ikke beskiemes; thi du er min forventelse, HERre, HERre; og du har været min tillid fra min Ungdom af, ja, og indtil Alderdom og graa Haar.

Derfor vil jeg stedse blive for dig, thi du holder mig med din højre Haand. Forsmægter end mit Kiød og mit Hierte, saa er du dog min Gud, min Hiertens Klippe og min Del evindeligt.

(Derefter mangler 2 Linier, hvor Papiret er hullet og ødelagt).

- Enke Mand Anders Christensen, hvis aandelige Deel vi efter Guds naadige forjættelser vist troer er indgaaet til en Salig Roe og Hviele, og da Siælen nu er hvor den forbliver, saa er hans Jordiske deel i Dag af hans kiere efterladte Sørgende Sviger Søn og Datter hederlig bleven besørget, og ledsaget samt nedsat til Hviele i Gravens tause Gieme her paa Arup Kirkegaard indtil Frelserens herlige Aabenbarelses Dag, da same igen skal forenes med Siælen, og de som da ere Salige hensovede skal høre den glædelige Steme, Kom hid du min Faders velsignede og arv det Rige som dig var beredt før Verdens Grundvold blev lagt. At melde om den hedenfarnes vandel her i Livet, saavel som Indgang, Fremgang, og Udgang af Verden, da bemærkes følgende, Aar 1749 d. 23 martz er han Født her i Arup i den Gaard hvorfra vi i Dag har ledsaget ham til hviele, af Hederlige Forældre, Faderen var den Hederlige og velagte Mand, Christen Jensen, Moderen den Hederlige og dydzirede Kone, Ane Andersdatter, hvilke for mange Aar siden har omskiftet Tiden med Evigheden. - Saasart disse agtværdige Forældre var af HERren Velsignet med denne Dyrebare Gave, lod de ham efter Kristelig Pligt blive Frelseren i den hellige Daab opofret for derved at deltage i den arvedeel som hisset er at forvente i den Evige Lyksalighed. Som hans Aar og Dage tiltog blev det ikke forsømt af de Kiere Forældre at lade ham undervise i den Saliggjørende Guds Kundskab saavel som og i andre Ting der i fremtiden kunde være til hans Saligheds befordring baade her og hisset. - Som en lydig Søn forblev han bestandig hieme hos sine Kiere Forældre, og var disse behielpelig ialt hvad han formaaede, og da han blev saa aldrende bestyrede han Gaarden paa bedste Maade for hans gode Fader saa længe han levede, nogle Aar derefter besluttede vores hensovede i hans Alders 43 Aar at

inlade sig i den hellige Ægttestand, og blev da hans Hierte bøjet til da værende Pige, Rebekka Christensdatter her af Arup, men hvem han levede en Kierlig ægteforening omtrent 24 Aar, og i same Ægteskab velsignede HERren dem med 2de Døtre af hvilke den yngste endnu lever, og begræder en i Live saa Kierlig og omhyggelig Fader, hun nu maa savne. Og da han nu en deel Aar havde beklædt det Sørgelige Enke Sæde og var maadelig af Helbred besluttede han at lade hans Kiere Datter indtræde i den hellige Ægttestand, og blev da gift med daværende ung Karl Christen Jørgensen her af Arup, da nu vores afdøde blev jo mere og mere maadelig af Helbred, besluttede han for Kort Tid siden at afstaa Gaarden til hans Kiere Svigersøn og Datter, paa den Maade at han skulde nyde hans fornødne ophold og Pleeje, m. m. saa længe han levede, hvilket og i alle deelev blev Rigelig og fuldt. - I vores hensovedes Vandring iblandt os, saa vi ham i hans Sunde Dage som en Flittig Guds Ords hørere, saavel som og dets giørere, og naar hans Svage Kræfter ej tillod ham at bivaane Guds Børns offentlige forsamling, forsømte han ikke at læse det Dyrebare Guds ord hieme i hans egen stille Roe, hvilket og var ham til stor velsignelse; han var en Kierlig ægtefælle og en god Fader; han bestyrede sin Gaard med Flid og arbejdsomhed, og vandrede her i Verden med de stille i Landet, saa han derfor under Guds Velsignelse ej allene selv havde nok, men endog at meddele hans trængende Næste hvortil han ogsaa altid var villig og Redebon. - Hvad hans Udgang af Verden er anlangende, da har han i nogle Aar været maadelig af Helbred, dog ej til Bestandighed Sengeliggende, før mod Slutningen af hans Løbe Bane, da ophovnede hans Beene, hvorover han maatte gaae til Seng, hvor han af hans Kiere Datter og Sviger Søn blev troligt opvartet og plejet med alt hvad han havde nødig. I hans Sygdom blev han og besøgt af hans Kiere Venner og Naboer, der forelæste ham det Dyre bare Guds Ord, der altid i de Sunde Dage havde været ham til Velsignelse og derfor blev han ved i Bøn og paakaldelse indtil det behagede Livets og Dødens HERre i stille Roe at nedbryde hans Jordiske Tabernakels Huus efter at han her havde levet 79 Aar 2 Maaneder og 14 Dage, som er vores hensovedes ganske Alder; nu i hans Kiere Efterladte Sviger Søn, med Datter, og Samtlige Familie, vel havde i ønsket at Eders gode Fader maatte have Levet noget længere med Eder, men glæder Eder, at han saa hastig overvandt denne Verden uden store Legems Smerter. Fryder Eder at i ved han levede saaledes her, at hans udødelige Siel har opsvinget sig til Englenes mange Tusinde for der at berede Eder Sted, o lader os derfor enhver Time, ja hvert Øjeblik berede os til Dødens Kome; thi hvoe ved hvor nær os er vor Ende, saa Tiden meget hastig gaaer, hvor Læt hvor Snart kan det sig hælde, at vi

¹ Nærmere se Hist. Aarvog for thisted Amt 1916, N. Sødborg: Præsterne i Øsløs, Vesløs og Arup.

et Bud herfra at vandre faaer; vor Gud gjør dog for Christi
Blod, vor sidste Afskeds Time god.

Alt det, som Liv af Aande drager
herfra, engang, naar Gud hehager,
Igiennem Dødens port skal gaae,
For Hisset Evig der at Leve,
hos dem som her bestandig bleve,
I Guds Frugt som var der Attrae
paa Jorden var du virksom borger,
nu kender du til ingen Sorger.
En Ven af Ærlighed du var
din Vandel Lige frem oprigtig
den Sag var dig saa saare vigtig
den Roes i Graven du nu har.

Eij under da, din Datter græder,
Eij under at din afkom Væder
der Øjne ved din Jordefærd. –
Eij andet kan de Taarer stille,
end den beslutning, at de ville
I Dyden sætte al der Værd. –
Den Tanke Trøste dem i Livet,
at Evig salighed er givet
den Elskte de skal see igjen.
Hans Minde vil de stedse signe,
Hans Dyder vil de altid Ligne
Thi han var deres Sande Ven!

Amen, I Jesu Navn.

(Kilde: Historisk Årbog for Thisted amt 1949, side 345-349)